

[Versió MP3](#)

The art of losing isn't hard to master;
so many things seem filled with the intent
to be lost that their loss is no disaster.

Lose something every day. Accept the fluster
of lost door keys, the hour badly spent.
The art of losing isn't hard to master.

Then practice losing farther, losing faster:
places, and names, and where it was you meant
to travel. None of these will bring disaster.

I lost my mother's watch. And look! my last, or
next-to-last, of three loved houses went.
The art of losing isn't hard to master.

I lost two cities, lovely ones. And, vaster,
some realms I owned, two rivers, a continent.
I miss them, but it wasn't a disaster.

—Even losing you (the joking voice, a gesture
I love) I shan't have lied. It's evident
the art of losing's not too hard to master
though it may look like (Write it!) like disaster.

[Elizabeth Bishop](#)

UN ART

(versió -amb freqüent revisió- de Josep Porcar)

L'art de perdre no és massa complicat;
tantes coses semblen posseïdes per la propensió
a perdre's que la seua pèrdua no és cap calamitat.

Perd alguna cosa cada dia. Accepta el sobresalt
del clauer que s'ha extraviat, de l'hora que s'ha fos.
L'art de perdre no és massa complicat.

Després, prova de perdre'n més, i amb més celeritat:
llocs, i noms, i onsevulga que guardes el deler
de viatjar. Res de tot això no és cap calamitat.

Vaig perdre el rellotge matern. I guaita! L'última, o
la penúltima, de les tres cases que més vaig voler.
L'art de perdre no és massa complicat.

Vaig perdre dues ciutats entranyables. I puc restar
dos regnes que eren meus, dos rius, un continent.
Els enyore, però no va ser cap calamitat.

—Tampoc per haver-te perdut (la veu riallera, un gest
que m'estime) no m'hauré enganyat. És evident
que l'art de perdre no és massa complicat
encara que sembla (Escriu-lo!) una calamitat.